

BLÄNDAREN

Kalendern

Deadline för nästa nummer är 23/3 2014

Mars 30 Nästa månadsmöte

Glöm inte att ta med bilder till DIFO på månadsmötet 23 februari!
Reinhold visar bilder och berättar om sin resa och mötet med kondorer.

.....

Varje tisdag kl 19.00 är det bilddiskussioner på ABF Midgårdsgatan 8.

Det är spännande och intressant att se och diskutera veckans bilder i projektet 365 dagar i Östersund.

Du har väl anmält dig till fotografering? Du kan meddela vilka dagar du vill fotografera till:

kontakt365@storsjobygdensfotoklubb.se

Det är utställning på gång på Tingshuset vecka 11-13. Bilder i format högst A3. Börja leta bilder!

Det finns några platser kvar på Lightroomkursen som började i måndags på ABF Midgårdsgatan. Ta helst med egen dator!

.....

Reinar har ordet:

Bildutställningen på ABF

Nu måste jag ställa er en viktig fråga. Vill ni ha någon utställning på ABF? Om svaret är ja, då måste ni börja lämna in bilder till den nu, annars får vi lägga ner den. Sista hoppet är att jag gör en alldeles egen utställning där, men klaga då inte på att bara jag har bilder på väggarna där. För det finns ett talesätt som säger att som man bäddar får man ligga. Och fortsätter ni som ni börjat så blir det ingen utställning och klubben förlorar pengar och i slutändan så måste vi kanske börja betala hyra för att få vara i lokalerna.

Allmän info

Så nu är det dags för massor med nya bilder till fiket på ABF. De som vi haft i lager har tagit slut, så nu vill vi ha in en ny uppsättning för visning. Som ni kanske redan vet, så är det måttet 30 x 40 cm med passepartout som gäller, för montering i våra ramar.

OBS! Försök montera bilden direkt på passepartouten, så att vi kan ta bort bakstycket om bilden ska monteras i de tunnare ramarna som vi har. Eller leverera utan bakstycke.

Vi tycker att det vore extra kul med bilder från alla våra nya medlemmar, men givetvis mottages alla bidrag med tacksamhet.

Ju fler bilder vi får in, desto oftare kan vi byta = fler kronor i klubbkassan, genom bidrag från ABF. Leta i arkivet eller kom med nytagna bilder, allt mottages tacksamt. Ta med er när ni kommer på årsmötet, och om ni inte kommer dit åk till Reinart på Brunflovägen 66 och lämna bilderna där.

Uthyrning

Det finns dia/filmskanner att hyra. Pris 500:- kr i depositionsavgift och 50:- kr i hyra för två veckor. Depositionsavgiften får ni tillbaka om skannern återlämnas oskadd och felfri.

Skärmkalibrator

pris 200:- kr som ni får tillbaka vid återlämnandet om den återlämnas oskadd och felfri. Hyrtid en vecka.

Bakgrundsstativ

för porträtt och produktfotografering. En stor 3 x 3 m stativ med blå duk, men man kan även använda presenningar, lakan mm som bakgrunder på den. Samt en före detta silverfärgad filmduk med stativ, bra för porträtt storlek ca 175 x 175 cm. Bakgrunderna är privata men uthyres till behövande för 150:- kr per gång. Hyrtid får diskuteras vid varje tillfälle.

Sensorrengörare

Vi har även en rengöringspensel för sensorer, så att ni kan få hjälp att rengöra den om det är någon smuts som inte vill försvinna med kamerans egen rengörare. Kontakta Thomas Karlsson för att få hjälp. Kom ihåg att batteriet måste vara fulladdat vid rengöringen

Bildspel

Vi ska försöka göra ett nytt bildspel till TV:n. Trots att det inte gått så bra för oss med det förra så har vi inte tappat hoppet.

Så därför ber jag er ännu en gång att sända in endast liggande färgbilder till oss i storleken: Bredd 1920 pixlar Höjd 1080 pixlar och i bästa JPEG- kvalitet.

Försök att få så brett urval som möjligt på era motiv så att bildspelet inte blir för enformigt. Filnamnet ska börja med era initialer (t. ex Om ni heter Kalle Kula blir det KK filnamn jpeg.) så blir det lättare för oss att veta vem som är fotografen. Skriv ej in era namn i bilderna, det gör jag (Reinart) så att vi får det enhetligt med samma typsnitt och storlek och färg.

Vi vill ha in massor med bilder, var och en av er får sända in max 25 bilder. Och kom ihåg att det är bättre om ni sänder in bara en bild än ingen bild alls. Bilderna sänds till: utställningsbilder@hotmail.se och skriv Bildspel 2 på ämnesraden.

Har ni frågor eller funderingar kring detta ring eller skriv till mig.

Se på hemsidan, Leif har gjort bra instruktioner där hur ni beskär bilderna till rätt storlek.

Reinart Persson Tel. 070 / 600 84 63, 070/379 20 09 eller reinart.persson@comhem.se

Lennart Ledin tog en del bilder när han besökte
Jamtli på Karolinerdagen 11 januari

På Cuba hittade Anders Ridzén hundar som tog siesta, en sorts parafraas på Björns sovbilder!

Våga fråga - om att fota folk

Jag får ofta ut mer av en bild om där finns människor, en eller flera. Eller för den delen spår av människor, men det är en annan historia. Nu handlar det i stället om att ha tillit till folk och våga fråga, samt att respektera ett nej.

Jag vill berätta om ett par möten med människor, där jag ville fota dem.

Det ena tillfället handlade om att jag skulle göra en uppgift i en fotoutbildning: en parafra på ett känt konstverk. Dvs jag skulle återskapa konstverket i min egen version med kamerans hjälp. Jag valde Munchs Skriet, eftersom jag såg platsen så tydligt framför mig: gångbron vid Badhusparken. Nu fattades själva skriet. Med en liten utskrift i handen stannade jag upp på bron och väntade in första bästa flanör. Det var en herre i min egen ålder, varmt klädd pga kylan. Han hejdade sig, lyssnade på min korta förklaring och tittade på bilden.... Jo-visst, det gick bra. Han ställde sig i ordning och jag tog en bild. Vi granskade den bägge två och såg att fotovinkeln var fel. En till? -Javisst, men skynda dig, det kommer folk! Därefter kom ett ungt par med barnvagn och det tyckte jag skulle bli en bra parafra med lite av relationsdramatik.—Nej tack, jag passar, sa mannen. Ok, inget mer med det. De som kom direkt efter fick också frågan och där fanns inga betänkligheter (trots att vi kände varandra).

Det andra tillfället gäller jakten på bilder till klubbens kommande Årsbok. För att få en annan vinkel på stan hade jag spanat in byggkranen vid fd Centralpalatset. Däruppifrån skulle det bli bra, men hur skulle jag komma dit? Så fick jag se kranföraren komma nedklättrande från sin bur och genskjuter honom. Jo, det går väl bra, sa han, bara du har pratat med platschefen. Efter att ha fått klart med både byggarbasen och platschefen och fått hjälm och väst på mig, var det bara att följa kranföraren upp. Den enda fundering de hade var om jag var höjd-rädd. De litade på mitt svar och att jag lovade att vända om det var obehagligt. Det förlöpte bra och jag åkte med ett helt varv i hytten idogt fotande.

Jag vågade fråga och blev belönad med ett fantastiskt bemötande. Underbara människor, som tar sig tid och bjuder på sig själva. I såna sammanhang, där det är möjligt, brukar jag "återkoppla" till dem jag fotat. Dvs jag redovisar bilder och bjuder på utskrifter.

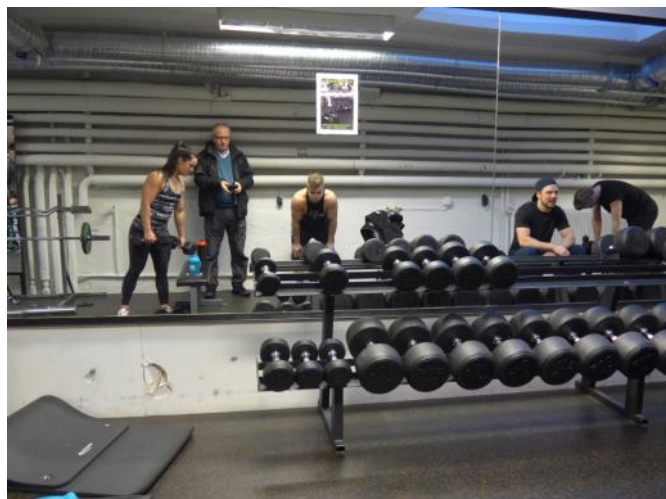
//Kjella

.....

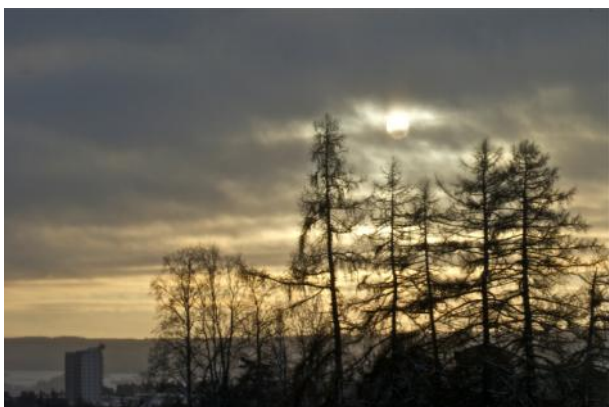
Tänkte att jag skulle bättra på fysiken innan semestern, så att jag orkar med spegelreflexen.

Kjella "Bullworker" Jonsson

Lite olika byggnader!

Med trasig kamera blev det att titta tillbaka på tidigare foton. Jag såg att jag fotat en hel del byggnader och då de skiljer sig åt på många sätt vill jag gärna visa några av dessa.

En motljusbild med en dunge Lärkträd i förgrunden och Östersunds nya inslag i stadsbilden, Fagerskrapan med sina 16 våningar nere till vänster. Byggnaden ser inte så hög ut i detta perspektiv.

En liten lutande byggnad fotad strax ovanför Remonthagen.

Inte lutande, men en väl vriden byggnad som de flesta nog känner igen, fotad i Malmö.

Den här byggnaden ser ju väldigt rak och ordnad ut även om den har en iögonfallande röd dekoration.

Tullkammarens mjukare former, fick inte heller bilden att "lyfta" så jag valde att vinkla hela motivet i stället och här är resultatet.

Jag vet inte om det var den här bankliknade byggnaden med galler för sina fönster, eller om det var dessa mode-riktiga damer som tilldrog sig fotografens intresse.

Hur som helst, båda kom med på bild i alla fall. Bilden är tagen i Paris.

En kyrkobyggnad med trafiken nästan uppe på kyrktrappan, fotad mitt i Paris.

I Ystad finns detta fina korsvirkeshus.

Den här byggnadens brandvägg har nyttats för reklam. Motivet hittade jag i Malmö.

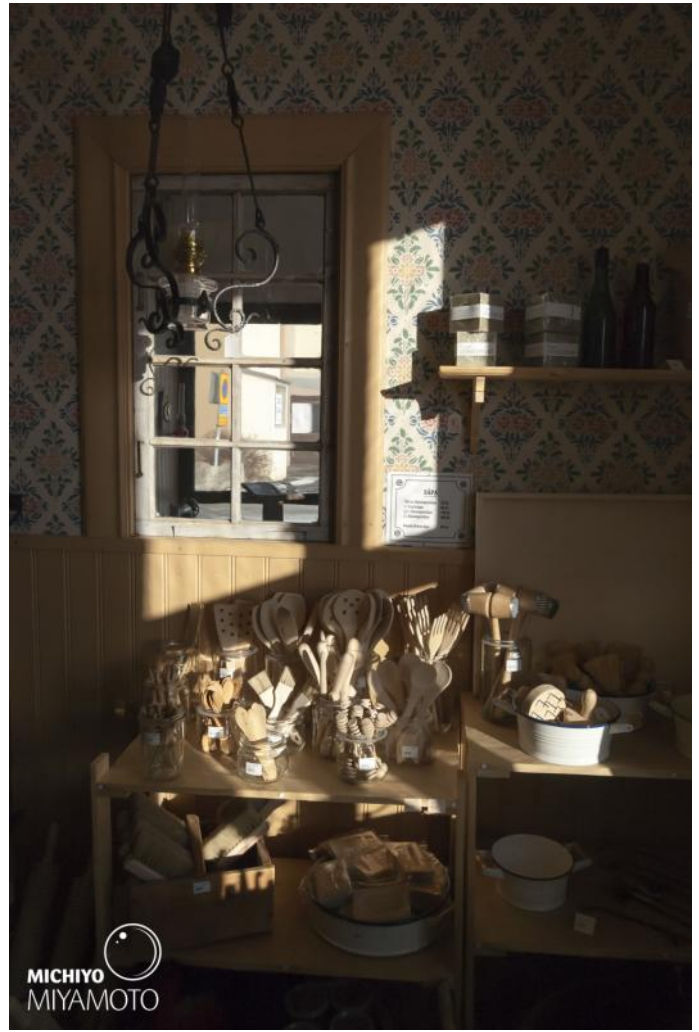

På väg upp till Östersunds skidstadion hittade jag denna charmiga "byggnad" byggd på en lastpall. När man tittar på den staplade veden, kan man få "ett kluvet intryck"

Text och Foto. Dick Enebro

Kulturarvet är träffpunkten för snickare, hantverkare och de som funderar på att renovera gamla byggnader. Jag lärde känna dem genom en snickare som håller på med att renovera köket i huset där jag bor i Oviken som är ca 160 år gammalt. Fast det var mitt andra besök som jag fotograferade dessa bilder, kände jag mig faktiskt väldigt trygg och välkommen, som om jag känt dem länge, av någon anledning. Kanske eftersom jag tyckte om de gamla, fina, mysiga sakerna i butiken och medarbetarna var hur trevliga som helst. Men framför allt var jag glad att det finns en engagerad butik, tillgänglig i stan, som hjälper oss ta hand om gamla hus och spara historia. Butiken ligger precis bredvid Dollarstore.

Michiyo

Vi som inte fick vara med

Bilder som blev över när jag fotograferade för 365 dagar

När man är ute och fotograferar för projektet 365 dagar så blir det ju en hel del bilder som inte kommer med bland de som man skickar in till projektet, utan hamnar nere i bildarkivets mörka källare. Här tänkte jag låta några av dem få komma upp i ljuset och visa upp sig, om inte i projektet så i alla fall i klubbens medlemsblad.

Vi börjar på Ångsta Kvarn. Jag och Tommy Olofsson åkte dit en dag i slutet på januari. Vi hade vidtalat Tina Goldman i förväg och fått OK att komma dit och fotografera. ”Men klä på er ordentligt för det är kallt i kvarnen” På tonfallet lät det mer som en order än ett gott råd. Till höger ser vi Tina visa upp den gamla storvästen som hängde i kvarnen när hon och Jonny köpte den. Tina använder den varje dag under vintern för att hålla kyla borta. Att mäta upp mjöl i små papperspåsar med tjocka tumvantar på händerna är inte det lättaste. Som tur är så är försäljning av mjöl i konsumentförpackningar en mindre del av verksamheten. Det mesta mjölet säljs i säckar till olika bagerier runt om i landet.

Såden fylls på i kvarnen via en sinnerik anordning.

Här fylls det malda mjölet i säckar

Nästa kylslagna fotoaktivitet var Tjälavägen, ett arrangemang av Jemtlands Veteranbils-klubb. Ett rally som skulle starta vid Teknikland, Ope flygfält. Jag såg fram emot att få gå och titta på gamla fina veteranbilar som nyputsade speglade sig i vintersolen. Lördagen kom med molnigt väder, några minusgrader och en vind med ett två siffrigt antal sekundmeter. Begreppet kyleffekt blev påtagligt i obehaglig hög grad. Med andra ord, det var svin-kallt.

Bilarna då? Ja som veteranbil räknas bilar som är trettio år och äldre. Det innebär att i år blir bilar av årsmodell 1984 klassade som veteranbilar. Volvo verkar vara en populär bil även här. PV, Amazon, 142 och 242 fanns i ett flertal exemplar i olika stadier av renovering. En del riktigt fina men andra såg ut som ägarna hade lyssnat på Antikrundans experters råd om att behålla föremålens patina. En patina som i flera fall bestod av rost.

De flesta ägarna av de finaste bilarna hade tydligen valt att låta sina pärlor stå kvar i garagen tills våren, men några hade tagit ut dem i vintervädret.

Men att bara plåta plåthögar (bilar) till ett projekt som 365 dagar kändes ju lite fel. Jag ville ju att det skulle hända något i bilderna och få med några människor också. Jag försökte med några bilder på temat stolt ägare. Blev väl lite sådär om jag skall vara ärlig.

Annars hände det inte så mycket i väntan på starten. Man monterade startnumret på bilen, en motorhuv öppnades och det blev lite diskussion (och några bilder till fotografen).

Till sist blev det dags för start. Jag tog plats vid vägen ut från Teknikland och väntade i snål-blåsten. Ett rally startar man med tidsavstånd mellan ekipagen och med över åttio deltagande fordon blev det en utdragen historia. Några av de roligaste bilarna, som jag i förväg hade bestämt mig för att fotografera, startade bland de sista. Men det var ju bara att vänta.

Vauxhall Wyvern årsmodell 1950

Ford Anglia årsmodell 1959

Chevrolet Sport Coupé årsmodell 1954

Det var även några motorcyklar med på rallyt. I täten en rysk motorcykel med sidovagn följt av två Husqvarna militärmotorcyklar

”Sheriffen” ryckte ut med blinkade blåljus. Fast röda förstås.

Efter två timmar ute i kylan gick jag in i cafeterian och lyckade komma över den sista kaffeskvätten de hade kvar. Sedan åkte jag hem och laddade in bilderna i datorn. Tre bilder skickades in till projektet, dock ingen av de ovanstående.

Text och bild: Leif Pettersson

En gammal kamera

Jag har ett antal gamla analoga kameror. De flesta av dem fungerar. En av favoriterna är denna Zeiss Ikon Nettar 517/16.

Den laddas med filmrulle typ 120 och negativformatet är 6x6 cm. Man får ut 12 exponeringar på en rulle. Just den här modellen har slutare typ Vario med endast slutartiderna B, 1/25, 1/75 och 1/200. Som ni ser är det ett och ett halvt steg mellan tiderna. Så det blir att tänka till vid val av slutartid resp bländaröppning. Och man behöver en exponeringsmätare. Där använder jag en App till Aj-fånen som heter Fotometer Pro. De filmer jag mest använder är Kodaks T-Max 100 resp T-Max 400. 100-filmen går bra att framkalla i den egenblandade Caffenol-framkallaren. 400-filmen funkar inte lika bra i kaffet utan då får gamla trotjänaren Rodinal plockas fram. Nu finns det inte Agfa Rodinal att köpa längre, men det finns andra som tagit upp tillverkningen och den kopia som jag använder heter R09 OneShot. Sedan ska ju negativerna in i skannern innan det går att fixa till dom i Lightroom. Det handlar alltså om s k Slow Photo. Men det är kul som omväxling. Leta fram era gamla trotjänare och ladda in en rulle. Det är en helt annan känsla att komma hem med en fullexponerad 120-rulle med 12 bilder än ett minneskort med kanske 100 exponeringar på. Här några exempel på hur det kan sluta:

T-max 100, Caffenol

T-Max 400, R09

T-Max 400 R09

Det är nåt visst med det analoga fotograferandet. Man får tänka till och ta tid på sig. Det är ju bara 12 rutor på filmen i det här fallet. Och den här typen av kameror är faktiskt liten och fickvänlig. Ihopfälld är det faktiskt inte mycket större än en digital kompaktkamera.

/Sven Olof Färnström

Atacamaöknen i norra Chile 2013.

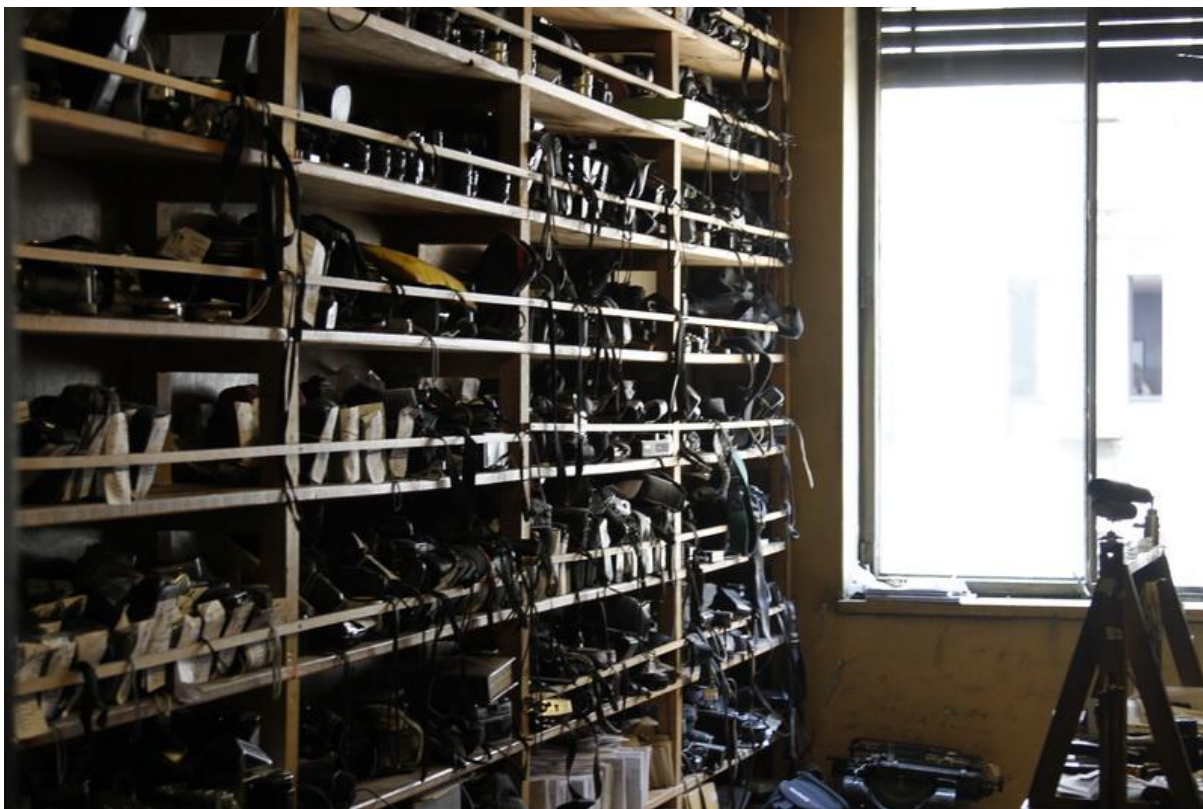
Det mesta av norra Chile är täckt av en stor öken som heter Atacamaöknen och som sägs vara en av de allra torraste i världen. Det sägs att det finns ställen där man aldrig har uppmätt någon nederbörd alls.

Första gången vi besökte Atacamaöknen var 2001, alltså för 12 år sedan. Den gången hade vi endast en vecka till förfogande och det var med flyg och buss. Ända sedan dess har jag dock önskat komma tillbaka, men då med bil så att vi var mera oberoende och kunde åka dit vi ville utan att vara hänvisade till guidade turer. Nu, i januari 2013 skulle det äntligen bli av.

Under våra dagar i Santiago de Chile efter vår båtresa i Eldlandet lämnade jag in båda kamerorna till en kamerareparatör som jag hittade på Internet. Båda mina kameror blev vattenskadade i Eldlandet och odugliga. Det var ingen auktoriserad Canonreparatör, men det var den jag fick tag i snabbt. När jag berättat om vad som hänt lovade han att ha dem färdiga på någon dag. OK sa jag, det finns för tillfället inget annat att göra - som jag kunde hitta på.

Under tiden kamerareparatören jobbade med mina kameror gick vi och kollade vad nya kameror kostade. Han hade rekommenderat en stor butik mitt på en av gågatorna i centrum nära Plaza de Armas. Där fanns mycket att välja på. Den värsta Canonkameran vi hittade var EOS 7D (en likadan som jag hade lämnat till honom att laga) och priset var mer än det dubbla priset i Sverige! Vi kollade prisläget på ett par andra mindre kameror också och det blev samma resultat. Det blev alltså ganska snart klart för mig att om han inte kunde fixa kamerorna så att de gick att fota med, skulle jag i alla fall inte köpa en ny här i Santiago, p.g.a. priset.

En bild in i kamerareparatörens hyllor.

Efter ett par dagar kunde han meddela att den ena kameran (7D) funkade - nästan perfekt. Den andra (5D) höll han på med, men lovade att den skulle gå att fotografera med, men kanske endast en exponering i taget. När vi fick detta besked gick vi till LAN CHILE (det chilenska flygbolaget, motsv. SAS i Sverige) och bokade 2 biljetter tur och retur till Antofagasta och därefter till Hertz och bokade en hyrbil att hämtas och lämnas på flygplatsen i Antofagasta. Vi hade c:a 2,5 veckor kvar tills hemresan skulle starta så vi valde 2 veckors bilhyra, fredag till fredag. Vi fick en ganska ny Toyota Hilux diesel. En perfekt bil för denna resa. Den hade hög frigång, stora kraftiga hjul, men inte 4-hjulsdrift. Det gjorde inte så mycket för vi hade ändå inte tänkt åka ut på några vidlyftigheter i öken. Vi skulle ju hålla oss till vägarna.

På torsdag kväll hämtade vi kamerorna. Det kostade mycket pengar, c:a 2.500 SEK, men vad gör man när vi är i Chile med 2,5 veckor kvar som vi tänkt spendera i Atacama, en öken där jag hoppats kunna ta många fina bilder. 7D kameran funkade så vitt jag märkte fullt ut, men efter någon dag upptäckte jag att det inte gick att ändra bländaren i manuell läge. 5D kameran däremot var det sämre med. Den kunde endast ta en bild i taget med 3-4 sek mellan. I övrigt funkade den fullt ut. Jag tyckte i det läget att det var OK. Dessa relativt små defekter kunde jag acceptera - som läget var. Utan kameror vet jag inte vad vi hade gjort, kanske bokat om och åkt hem. Vem vet då det aldrig blev aktuellt.

Allt var alltså upplagt för en perfekt resa - och så blev det.

Resan på fredag morgon till Antofagasta tog c:a 1,5 timma och inom en timma efter vi landat satt vi i vår knallröda "camioneta". Den hade fem säten och ett litet flak. Denna biltyp kallas så i Chile och det betyder väl fritt översatt mycket liten lastbil - en personbil med lastflak. En pickup med svenska ord. Alla Hertz camioneta-bilar var lackade i denna knallröda färg, vilket berodde på att de är lättare att hitta med flyg om de skulle bli stående ute på ökenvägar. Det visade sig under de närmaste två veckorna att det fanns otroligt många camionetas och att nästan alla hade denna färg. Det fanns nämligen massor av gruvbilar och det verkade som det i huvudsak var knallröda camionetas. Alla Hertz hyrbilar här har inbyggd GPS så att uthyraren alltid kan se var alla uthyrda bilar befinner sig. Antagligen minskar stöldrisken betydligt p.g.a. detta samtidigt som det känns som en fantastisk säkerhet för oss.

En nackdel med denna bilmodell, som inte har ett separat bagageutrymme, är förstås att det inte går att täcka för bagaget. Det var inget att göra åt, men vår erfarenhet av Chile är att man faktiskt inte är så tjuvaktiga här. Vi är alltid noggranna med att aldrig gå så långt från bilen att vi inte har kontroll. I alla fall när allt vårt bagage finns där. Jag är absolut övertygad om att regeln tillfället gör tjuven gäller. Finns det något som är lätt att ta, kan det hända. Syns inget att ta, händer det troligen inte. Därför är det alltid bäst att på varje nytt ställe, där man vill se sig om, skall man bo minst två nätter i rad. Under mellandagen man då har till förfogande, lämnar man allt bagage på hotellrummet. Då är ju bilen tom om man vi lämna den för en kortare eller längre vandring i omgivningarna.

Vi hade planerat att åka så mycket som möjligt längs kusten norrut ända upp till gränsen mot Peru och sedan besöka olika ökenställen, städer eller byar närmare Anderna på vägen tillbaka. Tyvärr finns det inte så många av varken städer eller vägar, så det finns faktiskt inte så mycket att välja på, men vi var beredda på att ta lite som det kommer. Vi hade varit i området c:a 12 år tidigare, men den gången utan hyrbil.

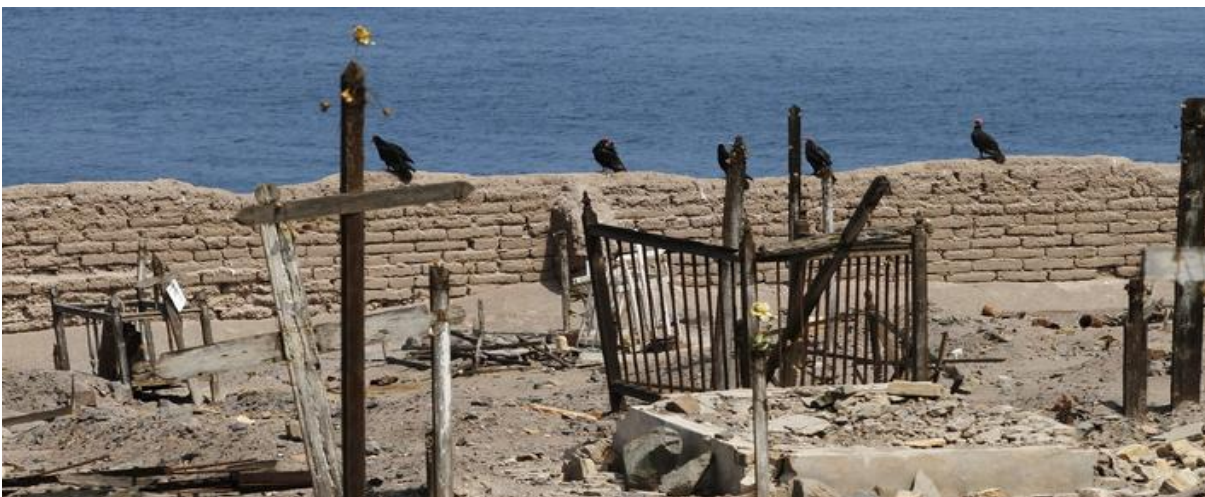
Vi hade räknat ut att övernatta så snart som möjligt. Enda kravet var att det skulle vara vid havet. Vi styrde mot en stad som på kartan såg liten ut. Det var den första på vår väg norrut.

Mejillones

Den första anhalten blev Mejillones. Denna stad beskrev jag i decembernumret 2013 så det hoppar vi över nu och åker i vår camioneta direkt norrut mot Chiles nordligaste stad Arica.

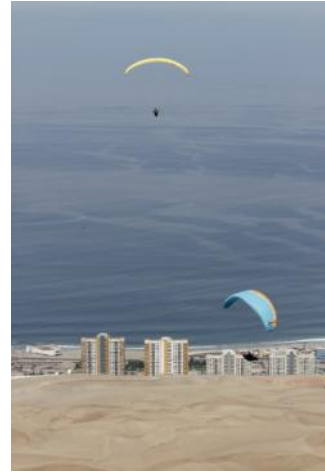
Detta är vägen som går genom nästan hela Chile, från Peru i norr till Puerto Montt i söder. Det är dock inte hela Chile. Puerto Montt ligger 100 - 150 mil norr om Chiles sydligaste område Eldslandet. Jag kan påstå att det är en fantastisk känsla att köra på denna väg så länge som vi har Stilla havet på ena sidan och bergen och öknerna på den andra. Det är nästan ingen trafik alls. I det här läget är allt nytt för oss.

Lite makabert. Detta är en äldre och "bortglömd" begravningsplats. I alla fall verkar det ju så. Vi såg många ungefär likadana under vår resa och de kan ligga var som helst långt ute i öknen utan någon synbar anknytning till bebyggelse. Just i detta fall tror jag att det kan vara så att när man byggde vägen längs kusten för många år sedan och folk dog, begravdes de på sådana här ställen och sedan var det ingen som brydde sig. I alla fall inte så mycket. Fågeln är en typ av gam som heter Turkey vulture, på svenska, kalkongam. Storlek ungefär som en korp och den är mycket vanlig längs hela chilenska kusten.

Iquique

En typisk sport i Iquique verkar skärmflygning vara. Platsen är ju förstås idealisk, ständig västlig vind från havet in mot de höga bergen som ligger öster om staden. Högst upp på berget, dit man åker bil, är det bara att fälla ut skärmen och gå ut i sluttningen mot vinden. Sedan kan man segelflyga över staden så länge man önskar. Den vanligaste landningsplatsen verkade playan nere vid havet vara.

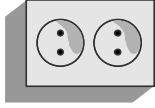
Typisk byggnadsstil i Iquique.

Småbåtshamnen. En av bryggorna i hamnen har sjölejonen helt tagit över. Bryggan har därför blivit en turistattraktion.

Vi kör vidare norrut genom Atacamaöknen mot Arica. /Reinhold Skoglund

KONTAKTSIDAN

Styrelsen 2013

Styrelsen 2014

Ordförande:

[Orvar Dahlberg](#) 072-747 42 00

Kassör:

Yvonne Larsson 070-244 74 57

Sekreterare:

Reinhold Skoglund 070-621 05 50

Kjella Jonsson 070-217 46 74

Ledamöter:

Annika Thunström 070-529 41 62

Björn Englund 070-254 25 21

Thomas Karlsson 070-566 60 40

Suppleanter:

Leif Pettersson 070-329 19 63

Dick Enebro 070-230 45 57

Ansvarsområden:

Hemsidesansvarig:

[Leif Pettersson](#), 070-329 19 63

Bländarredaktör:

[Annika Thunström](#) 070-529 41 62

Tävlingsansvariga:

Sven-Olof Färnström 070-219 01 23

Inga-Lill Fredriksson 073-612 10 27

Kjell-Svantesson 070-651 63 16

Materialförvaltare:

Björn Englund 070-254 25 21

Reinar Persson 070-600 84 63

Valberedning:

Jan Johansson 072-233 25 15

Sven-Olof Färnström 070-219 01 23

Kontaktman utställning på Jamtli:

Thomas Karlsson 070-566 60 40

Revisorer: Arne Eskilsson

DiFo-ledamot:

Kerstin Andersson (Vill gärna ha in synpunkter som rör Mellannorrländska distriktet)

Hemsida <http://www.storsjobygdensfotoklubb.se>

Facebook <https://www.facebook.com/groups/332677700178449/>

Styrelsen: info@storsjobygdensfotoklubb.se

Tävling: tavling@storsjobygdensfotoklubb.se

365 dagarprojektet:

kontakt365@storsjobygdensfotoklubb.se

Webmaster:

webmaster@storsjobygdensfotoklubb.se

Utflykt med kort varsel:

utflykt@storsjobygdensfotoklubb.se